

1. **ŁACNIUCHNY** (5) *ai*

a *jasne*.

Zawsze łącz-.

sg *m N* łączniuchny (1). *ϕ f N* łączniuchnǫ (1). *ϕ A* łączniuchną (1). *ϕ pl N subst* łączniuchn(e) (2).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Dem. i intens. od „łączny”; nie sprawiający najmniejszych trudności (5) : RejAp 123v; O łączniuchnałz to łłużbá moy miły bráćifzku themu Pánu twemu/ iedno go miłuy iáko oycá á dobrodzyeiá fwego RejPos 219, A4v; łam Bog [...] Pokazał mu łączniuchną s tych fráfunkow drogę. HistLan Cv.

Przen: Taki, którego otrzymanie nie sprawia trudu, łatwy do uzyskania (1) :

Wyrażenie: »łączniuchne lekarstwo« (1): O moy miły Pánie/ [...] toć to łączniuchne lekarftwá twoie/ á nie trzebá zá morze biegáé po ony kofztowne ziołá/ ná ty nędzne á ták zarážońe y zránione funnienia náłze. RejPos 327v.

Cf **ŁACNIUCZKI, [ŁAĆWIUCHNY]**

JZ